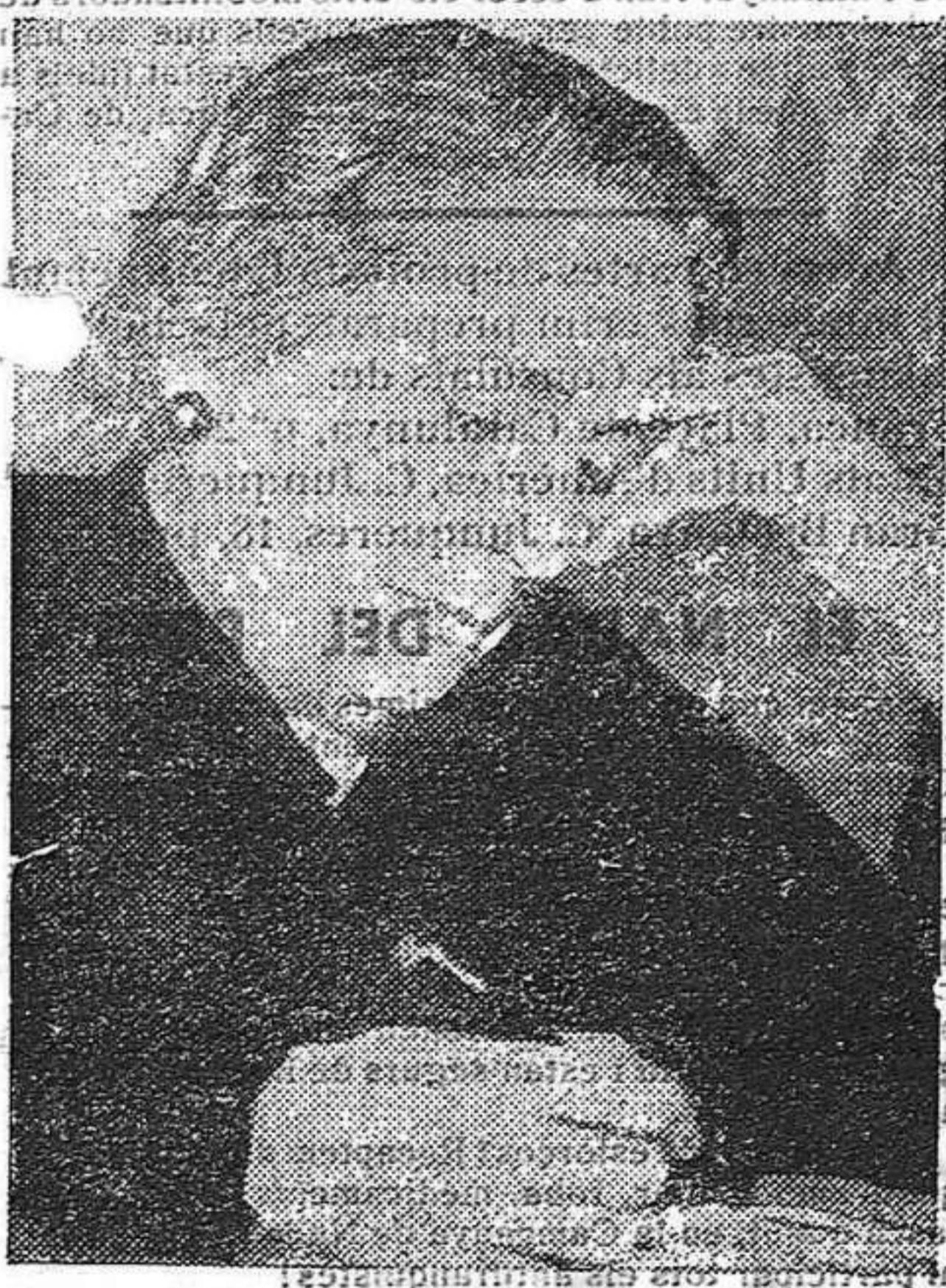

El 54 aniversari de

DOLORES IBARRURI I AL TREBALL

dirigent de la lluita
de tots els pobles hispànics

El proper dia 9 d'aquest mes, l'estimada camarada DOLORES IBARRURI, secretari general del P. C. d'Espanya, dirigent de la lluita dels comunistes i dels treballadors de tots els pobles hispànics, complirà 54 anys.

TREBALL, en senyalar aquesta data, adreça, ASIONARIA una fervorosa i combativa salutació en la qual expressa, ultra l'estima i adhesió increíblement dels comunistes de Catalunya, l'afecte sincer i entusiasta dels treballadors i demòcrates catalans per als quals, el nom de «PASIONARIA», lligat al del gran Partit que dirigeix, és un símbol de lluita i de confiança en el futur victoriós, republicà i democràtic dels pobles hispànics.

Rebi la camarada DOLORES la ferma promesa de prosseguir, sense cap mena de defallència, sota les banderes del marxisme-leninisme-stalinisme guiat pels seus consells i les ensenyances de la seva vida revolucionària, la lluita que acabarà amb el règim de classe franquista i retornarà, als pobles d'Espanya, la República democràtica.

«PASIONARIA» RESTABLERTA!

Es amb gran alegria que comuniquem als nostres companys, als treballadors i demòcrates de Catalunya que, la camarada «PASIONARIA» es troba totalment restablerta de la llarga i penosa malaltia sofrida i que s'ha incorporat, de nou, al treball actiu al front del P. C. d'Espanya.

AL TREBALL

PROLETARI DE TOTS
ELS PAÍSOS UNIU-VOS

EDITAT PER LA DELEGACIÓ DEL C. C. DEL
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

BARCELONA — 1 de Desembre del 1949
Nº 99 Preu: 0'50 ptes.

UNA TASCA ESSENCIAL

Lluitar per l'augment dels salari

En un recent Editorial assenyalava que el problema de LA LLUITA PER L'AUGMENT DE SALARIS havia esdevingut, per a tots els treballadors, una necessitat primordial determinada per la creixent miseria i destrucció socials obreres. Cal però, que els treballadors comprenquin que la lluita per l'augment dels salariés és inseparable de l'acció contra el TREBALL A PREU FET, que les Empreses han organitzat i estimulat a la indústria textil, metallúrgica, al tram de la construcció, etc. Per què els treballadors recorren al preu fet? Perquè amb els salariis actuals no poden menjar ni subvenir les necessitats vitals de llurs famílies. Aquesta és la realitat. El preu fet solciona sota el règim franquista, el problema econòmic de les masses treballadores? No! Cal aquest problema, com tants d'altres que té plantejat la classe obrera i tot el nostre poble, NOMÉS POT SOLUCIONAR-LO L'ANIHILAMENT DEL RÈGIM DE CLASSE FALANGISTA I EL RECOBRAMENT DE LA REPÚBLICA DEMOCRÀTICA. L'obrer que treballa a preu fet s'esgota físicament, car l'alimentació que pot comprar amb unes quantes pessetes més, no és prou per a compensar la seva pèrdua d'energia. Per altra banda, l'obrer que accepta el preu fet és víctima dels «rebenta feines» que hi ha en totes les Empreses i s'exposa a greus accidents al no treballar en les degudes condicions de seguretat mogut per l'afany de guanyar temps. I en darrer terme, és que treballen a preu fet, s'allunyen conscientment o inconscientment de llurs germans de classe que, amb una comprensió política més desenvolupada, lluiten per arrencar millors salariis.

Els únics beneficiaris dels preus fets són els capitalistes, els quals, si en una jornada normal de treball els obrers ja els donen beneficis, pensem en els guanys que obtindran quan, amb pocs diners, veuen augmentada la producció!

Què cal fer? Senzillament: atacar i destruir l'arrel del mal, el responsable de la miseria dels treballadors: el règim explotador franco-falangista. I d'una manera immediata LLUITAR UNITS PER L'AUMENT DE SALARIS.

Aquesta lluita és possible. La classe obrera catalana, la d'arreu d'Espanya, ho ha demostrat en centenars de victòries i accions reivindicatives.

Com lluitar per obtenir millors salariis? En primer lloc, i com a condició incòmpleta per assegurar el triomf, forçant en tots els llocs de treball, una sólida unitat obrera neta de provocadors, d'aventurers i de «rebenta feines». Unitat que ha de concretar-se en vigorosos i combatius Consells de la Resistència que

(Passa a la pàg. 3)

SALVEM EDUARD SEGRIA I ELS SEUS COMPANYS!

Intensifiquem l'ajut

Tal com anunciavem en el nostre darrer número, els falangistes prenen, a Barcelona, una altra farsa de «procés» contra un grup d'antifranquistes. Es demana la pena de mort a 12 patriotes, dels quals, **EDUARD SEGRIA, SEBASTIA MALLOL, DOMÈNEC ESTRADA i MANUEL FERNANDEZ**, són els que corren més greu perill d'esser assassinats.

Hem de remarcar que a E. SEGRIA l'acusen de fets ocorreguts, l'any 1936, a Ulldeolins (Tarragona) -lloc on residia- , data en la qual l'esmentat patriota es troava a Mnó complint el servei militar.

Aquest detall demostra, per si soi, la falsedat de les «acusacions» franquistes.

Els treballadors, tot el nostre poble republicà i antifranquista, que han demostrat, en altres ocasions, recordem la gran campanya en favor dels 80, la solidaritat activa envers els patriotes en perill de mort, han de mobilitzar-se, sense perdre un minut per a salvar **EDUARD SEGRIA i els seus companys**.

En fàbriques, tallers, oficines, a les barriades, al camp, als centres culturals, artístics, esportius, fem signar cartes adreçades a les «autoritats» civils, militars i eclesiàstiques franquistes de Catalunya, als consulats dels E.E.U.U., Gran Bretanya i França, denunciant el crims que es prepara, exigint la suspensió del Consell de Guerra i que el «procés» se celebri en els Tribunals ordinaris i amb totes les garanties de defensa.

SALVEM EDUARD SEGRIA I ELS SEUS COMPANYS!

PROU EXECUCIONS DE PATRIOTES! CABAIX LA PENA DE MORT! NO ESTAMOS

A AMNISTIA PER ALS PRESOS POLITICS!

LA «JORNADA INTERNACIONAL

DE LLUITA PER LA PAU

BARCELONA. En ocasió de la «Jornada Internacional de Lluita per la Pau», celebrada fa unes setmanes arreu del món amb grandiosos actes i manifestacions de masses, van aparèixer, en diverses fàbriques, carrers i places de la nostra ciutat, nombroses octavilles i cartells denunciant la política bèlica franquista i cridant el poble a unir-se i combatre contra el franco-falangisme, per la Pau i el triomf de la República democràtica.

A les columnes del vestíbul de l'Estació de França, al monument de Colom, a la façana del teatre Apolo, foren enganxades octavilles amb les següents inscripcions: «Franco és la guerra, la República és la Pau!», «Mori Franco! Visca la República!», «Abaix el terror franquista», «Lluita unida contra el franquisme!». Les octavilles estaven signades pel nostre Partit.

Aquesta acció anà acompanyada, a tofs els llocs de treball, d'una intensa tasca de desemmascarament dels plans bèlics dels imperialistes jaquis i de llurs miserables servidors franco-falangistes.

La «Jornada Internacional de Lluita per la Pau» fou una ocasió més per a posar de relleu que, el nostre poble, no secundara mai els criminals propòsits del franquisme fentens a lluirar-lo com carn de canó barata en la guerra antisoviètica i antidemocràtica preparada pels imperialistes.

als empresonats!

LLUITEM UNITS CONTRA EL TERROR FRANQUISTA!

Aquestes consignes han d'aparèixer escrites arreu de Catalunya. Han d'ésser els crits mobilitzadors de tot el nostre poble per a salvar aquells que no han comès altre «delicte» que el d'haver restat fidels a la causa de la classe obrera, de la República, de Catalunya.

Adreceu cartes de protesta i denunciants el monstruós crim preparat pels bot-falangistes als Consulats de:

França, Plaça de Catalunya, nº 20

Estats Units d'Amèrica, C. Junqueres, 18-1^a

Gran Bretanya, C. Junqueres, 18, pral.

EL NADAL DEL PRES

Sabem que en nombrosíssimes llocs antifranquistes de Catalunya s'està preparant intensament la Campanya de Nadal d'ajut als empresonats polítics que es troben a les ergàstules franquistes.

Assolir que la Campanya superi les realitzades en altres anys, ha d'ésser el nostre objectiu, ensenyant que la millor resposta al sagnant terror franquista. Els nostres companys i amics que es troben presoners del franquisme tenen confiança en llurs germans de lluita i estan segurs de la solidaritat i ajut entusiasta.

Redoblem els esforços! Recaptem diners, fem paquets amb menjar, roba, medicaments! En aquesta tasca d'ajut, en la Campanya de Nadal, hem de fer-hi participar tots els antifranquistes!

Recomanem als nostres companys i amics que, en la tramesa dels paquets, prenguin totes les mesures que calguin per tal d'evitar l'acció policiaca.

CAMPANYA D'AJUT A «TREBALL»

Hem rebut les quantitats següents:

SECTOR U:

Rifa 525 ptes, Giménez 200, XX 62.

SECTOR X:

Grup Congost 17, oficinistes 12, C. S. 10.

SECTOR Y:

Grup 6 d'Octubre: S.M. 18, J.C. 8, P.P. 5, X 10.

Grup VALVERDE: Un company 80 XX 70.

Grup Astúries 20.

Grup C:

Rifa 17, Un militant 5, Un simpatitzant 5.

COMARCA CB 1:

Nasi 150, Rifa 175.

COMARCA CB 4:

Grup PUIG PIDEMUNT 45.

Ajudar «TREBALL» és una tasca permanent!

Arreu del món, les masses populars, commemoren el 32 Aniversari de la Revolució d'Octubre

El 32 aniversari de la Gran Revolució Socialista d'Octubre s'ha commemorat, a tots els països, en mig d'un gran entusiasme i de confiança en la victòria de la causa de la Pau, de la Democràcia, del Socialisme, del Comunisme.

A Moscú, a la Plaça Roja, va celebrar-se la tradicional manifestació en el curs de la qual, i en presència dels membres del Govern, del C. C. del P. C. (b), van desfilar els soldats soviètics i el poble treballador.

El mariscal Vasilevski, ministre de les forces armades, adreçant-se als soldats, els invitava: "a inspirar-se de la ciència militar de STALIN, a familiaritzar-se amb la tècnica militar moderna, a protegir amb una vigilància incansable la patria i els interessos de l'Estat soviètic".

Vasilevski acabava dient: "Nosaltres lluitarem encara amb més energia pel desenvolupament i la potència del nostre país per a garantir la pau i el benestar dels nostres pobles".

El dia 6 de Novembre, davant del Sovièt de Moscú, el camarada Malencov, del B. P. del P. C. (b), va pronunciar un interessant discurs. Entre altres coses va dir: "Nosaltres no volem la guerra i ho fem tot impedir-la. La política de pau de la U. R. S. S. és la base del sistema soviètic".

En parlar de l'energia atòmica, Malencov remarcava que, si en mans dels imperialistes és una font de producció d'armes destruïtives, en mans del poble soviètic és una arma potent per a realitzar progrésos tècnics sense precedent.

Senyalà l'avanc constant de les forces del camp Socialista i Democràtic, els progressos econòmics i culturals de la U. R. S. S. i les noves democràcies, els quals contrasten amb l'agudització de la crisi en el món capitalista on existeixen més de 40 milions d'obrers parats.

Malencov finalitzà amb aquests mots: "El nostre Partit està unit, com un bloc monolític, entorn del C. C. i del camarada STALIN. Està més unit que mai i representa una força indestructible".

A les noves democràcies es celebren grans actes i manifestacions. Els dirigents d'aquells països expressaren, a la Unió Soviètica, l'agraiment de llur poble per haver-los alliberat de l'opressió imperialista i ajudat en la construcció, i desenvolupament de la democràcia popular en marxa cap al Socialisme.

A França, Itàlia, Gran Bretanya, Bèlgica, Alemanya occidental, Argentina, Xile i altres països capitalistes, les forces obreres i democràtiques commemoren, malgrat les brutalitats policials, el 32 aniversari de la Gran Revolució d'Octubre; les ensenyances de la qual són, avui més que mai, el far que il·lumina la lluita heròica de la classe obrera i dels pobles, contra llurs explotadors i opriments.

Arreu del món s'affirma el paper dirigent de la U. R. S. S. en la lluita per la Pau i la Democràcia, així com la voluntat de les masses d'oposar-se, per tots els mitjans, als plans de guerra que, contra el País del Socialisme i les democràcies populars, prenen els imperialistes janquis i llurs lacai.

DOLORES IBARRURI SALUDA, EN NOM DEL POBLE ESPANYOL,

A L'HEROIC POBLE DE LA UNIO SOVIETICA

No podia mancar, en la commemoració del 32 aniversari de la Revolució d'Octubre, la veu dels pobles d'Espanya. Aquesta veu l'ha fet sentir la nostra camarada i dirigent, "PASIONARIA", en un article publicat per "Mundo Obrero" i del qual copiem aquests paràgrafs: "En incorporar-me de nou al treball després d'una llarga i penosa malaltia, permeteu-me companys, que les meves primeres paraules siguin una ardent i apassionada salutació al poble soviètic i al seu dirigent genial, el company Stalin, en l'aniversari de la Gran Revolució Socialista d'Octubre del 1917".

I en saludar al poble soviètic i el gran Stalin, en aquest 7 de novembre, data que coincideix amb l'heroica defensa de Madrid el 1936, jo vull saludar també els nostres companys que lluiten a l'interior i fora dels ardits guerrillers i les nostres abnegades dones, els que a les presons franquistes sofreixen, però mantenen viva llur confiança en la causa per la qual varen lluitar i sacrificiar llur llibertat, els antifranquistes que amb la seva resistència impedeixen la consolidació del règim terrorista de Franco".

A París, va celebrar-se un grandios acte commemoratiu del 32 aniversari de la Revolució d'Octubre i en el qual, davant tres mil republicans espanyols, van parlar els camarades V. Uribe i S. Carrillo.

LLUITAR PER L'AUGMENT DE SALARIS

(Ve de la pág. 1) impulsiu, arreu, l'acció reivindicativa.

Utilitzant les pròpies organitzacions franquistes. Els enllaços sindicals, els Sindicats verticals han de veure's acorralats contínuament per comissions de treballadors que denunciïn els grans beneficis de les Empreses, la fam, la misèria de les llargs obreres i plantejin la necessitat urgent, inaplacable, d'augmentar els salariis.

Ja sabem que els grans capitalistes i els buròcrates sindicals a llur servei acostumen a adormir-se quan els treballadors presenten reclamacions. Aquests, però, tenen mitjans contundents per a despertar-los: LA LLUITA UNIDA a l'interior de les fàbriques, és a dir, la baixa producció, el sabotatge, els «plantes» i quan hi hagi possibilitats, la vaga.

Deure dels nostres companys, dels obrers més avançats, esclarir a cada fàbrica, a cada taller, etc. allò que representa treballar a preu fet, desemmascarar-ho com un sistema més d'explotació utilitzat pels capitalistes per a obtenir més guanys i sobretot, per a DIVIDIR EL FRONT DE LLUITA DE LA CLASSE OBRERA i impedir que combat per millors salaris.

La realització d'aquesta tasca essencial prepararà les condicions de l'esclafament del règim franquista del recobrament de la República democràtica que, amb l'aplicació del Programa preconitzat pels comunistes, resoldrà els diversos problemes que els treballadors i les masses tenen plantejats i que el franquisme, per les seves característiques de règim de classe al servei dels grans capitalistes i terratinents, no solucionarà mai!

ELS CORRESPONSALS DE «TREBALL» DIUEN:

NOVES VICTORIES DELS OBRERS DE LA «GASSOL»

MATARÓ. Els valents i combatius obrers de la fàbrica «Gassol» han assolit dues noves victòries,

Fa unes setmanes, tot d'un cop, les màquines de la fàbrica van parar-se per manca de corrent.

El «corte» no corresponia a aquell dia, car segons les mesures dictades pels «administradors», de les restriccions, l'Empresa podia treballar.

Els obrers no van dir res, però en anar a cobrar la

setmana van constatar que se'ls havia descomptat les 6 hores no treballades a causa del «corte» al ludit.

Tot seguit protestaren i van decidir nomenar una comissió que plantejés el cas a la C. N. S.

Va celebrar-se una reunió a la qual assistiren els burocrates «verticals», representants de la «Gassol» i la comissió en nom de tots els obrers de la casa.

Els de la C. N. S., com és natural, volien solucionar l'afer a favor dels capitalistes de la «Gassol».

Però la comissió obrera va dir-los que si no se'ls abonaven les 6 hores prendrien altres mesures.

L'Empresa, que coneix la decisió i la força unita dels obrers, acceptà pagar les hores no treballades per culpa del règim franquista, únic responsable de les restriccions econòmiques que paralitzen, cada dia més, l'economia del país.

Aquesta esclatant victòria enfurismà la Direcció de l'Empresa la qual, dies més tard, intenta trencar la unitat dels obrers, en fer-los treballar, la meitat

de 40 hores i l'altra meitat 48. Els miserables plans divisionistes dels dirigents de la «Gassol» fracassaren, davant del bloc intacte dels obrers units i resolts.

Es treballen les 48 hores i si cal fer-ne d'extraordinàries són repartides entre tots.

Les victòries dels obrers de la «Gassol» mostren, una vegada més, que la UNITAT és l'arma principal, decisiva, per a plantar cara, amb èxit, als explotadors, i arrencar-los la victòria.

Els treballadors de la «Gassol» fan d'enfortir la unitat i fer que el Consell de la Resistència de la fàbrica impulsi, encara més, la lluita reivindicativa, la lluita contra el franquisme i per la República democràtica.

NI SALARIS DE FAM NI MENJAR PODRIT!

BARCELONA. — La casa «Elizalde S. A.» cons-

tructors de motors d'aviació, una de les més grans sangoneres de l'Estat, exerceix una desenfrenada explotació contra els treballadors.

Els salariis que paga — salariis de fam, com per tot arreu — oscil·len entre les 17,50 i 25 ptes. per als peraris i 14 ptes. per als peons.

Es veu, però, que els capitalistes de l'«Elizalde» no entenen prou amb els guanys que realifzen a costa de la misèria dels obrers explotats, si no que en

yo en més. I per tal d'assolir-ho, fa uns anys, muntaren un Economat amb el propòsit d'utilitzar-lo per a fer tota mena de negocis bruts.

Es per això que l'Economat reparteix cada mes tota la porqueria que la Direcció de l'Empresa no pot vendre a l'estrapero: arròs amb cucs, xocolata podrit, oli pudent, etc.

Els obrers no han d'acceptar menjar allò que, patiat amb diners guanyats amb tants d'esforços, ni els pores voldrien! I segueixen al mismíssim

Cada cop que l'Economat serveix: lots dolents, els treballadors, fan de protestar i exigir als enllaços sindicals, alla Direcció de l'Empresa, que l'arròs amb crecs o loli pudent, siguin canviats per produc-

tes en bones condicions.

Els obrers de l'«Elizalde» triomfarán en lluita, si lluiten units, si llurs pretes es recolzen en la baixa producció, en els «plantès», etc.

DEFENSEM LES COLLITES CONTRA ELS LLADREGOTS

DE LA «FISCALIA DE TAXES»

EST. CARLES DE LA RAPITA.

A diversos conreadors d'arròs els han estat imposades, pels d'«Abastos», maltes de 1.000, 2.000 i 4.000 ptes. per no haver llurat el «cupo» fixat.

Senyalem que, en la majoria dels casos, la collita ha estat inferior al «cupo» i que alguns pagesos han hagut de llurar tota la collita. Malgrat tot se'ls ha imposat la multa. Mentrestant, al cap d'un mes d'haver-se efectuat la collita, els falangistes «Torne i Camicio» i «N. Colau Vda. Fabregat», concessionaris i agents d'aduanes s'han repartit 250 mil ptes. producute de l'estra-però efectuat a nob i altres.

Aquesta política «agrària» franquista, d'exploratori robatori, ha causat gran indignació entre els pagesos de S. Carles.

Els conreadors d'arròs han de negar-se a llurar els cupus i a pagar les multes. Tots units, han de defensar llurs collites, han de foragitar, a bastonades i a cops de pedra, els bandolers de la «Fiscalia», els quals, acim quòd demostren els fets que comentem, realitzen grans negocis i estafades a costa de desbatiments i la suor i sacrificis dels pagesos.

PROU CASERNES!

REUS. — El falangista Miralles, alcalde de la ciutat, ha arribat de Madrid. Diu que ve amb les butxacaques plenes de «solucions» per a tots els problemes que Reus té plantejats.

I quines són les «solucions»? Entre les més immediates hi ha la construcció d'una nova Caserna per a la Guàrdia Civil!

Miralles és preocupat molt d'aquells que li guarden les espalles i el protegeixen de l'odi immens de la població antifranquista de Reus.

Mentrestant els treballadors han de mal viure i munegats en vivendes infectes i els mestres no tenen casa on poder-se instal·lar.

PROU CASERNES!

VIVENDES PER ALS TREBALLADORS!

“Els interessos de la classe obrera exigeixen la fusió dels obrers de totes les nacionalitats de Rússia en organitzacions proletàries úniques, tant polítiques com sindicals, cooperatives, culturals, etc. Sols aquesta fusió dels obrers de diverses nacionalitats en organitzacions úniques, donarà al proletariat la possibilitat de mantenir una lluita victoriosa contra el capitalisme internacional i contra el nacionalisme burgès.”

(LENIN)